

KC La Pierre och HPT Metoden – en presentation

”På samma sätt som vi sett feltolkningar i de många naturliga verkningssmetoderna som nu praktiseras, har det också varit inom den traditionella verkningen – fast i långt större omfattning. Genom att ha så många variabler lämnade åt var och en att tolka, är det inte undra på att det varit så svårt att definiera vad en korrekt verkning är. Således bör en definition av korrekt verkning definieras av resultatet som uppnås – en frisk häst.” – KC La Pierre

Vi kommer att arrangera en hovvårdskurs med KC La Pierre 29 augusti- 2 September 2018. Och En kvälls Föreläsning med Kc La Pierre

Anmälan sker genom [KC La Pierres egen hemsida](#)

Anmälningsavgift: 150\$

Resterande avgift: 950\$

Totalt 1100\$ (cirka 9500 SEK med dagens valutakurs)

Här kommer en presentation av vem KC La Pierre är samt hans egna ord om den metodik han lär ut på sina hovvårdskurser (OBS! Följande text är en översättning [från den här websidan](#))

Vem är KC La Pierre?

KC La Pierre – hästmänniska sedan över tre decennier, examinerad från Brewer School of Harness Racing och innehavare av USTA-tränarlicens sedan början av 80-talet. Han blev professionell hovslagare efter missnöje med utfört arbete på sina egna hästar. KC har varit professionell hovslagare i snart 30 år, certifierad av AFA (American Farrier Association) sedan 1989, avklarade deras gesällbrev med skriftlig examen 1990 och tog även gesällbrev hos Professional Farriers Guild.

Efter att arbetat 11 år traditionellt, kände KC att något fattades. Han började tänka att om han ökade sin skicklighet som smed skulle han kunna producera handgjorda sjukbeslag och till slut göra egenhändiga skor som hjälp i rehabiliteringen av deformerade hovar och halta hästar. På slutet av 1994 började han sin lärlingsutbildning till Traditionell Blacksmith vid the Farmers Moseum i Coopertown, NY under ledning av Master Blacksmith Paul Spaulding.

Två år senare rustad med större skicklighet i smideskonsten började han använda handgjorda skor av alla typer – bara för att komma till slutsatsen; skon var inte svaret... Lärdomarna från Master Smith utbildningen, hade lärt KC att analysera ner allt till minsta lilla beståndsdel och bestämma hur saker fungerar innan man började smidesarbetet. Det var det här tänkesättet som tillät KC att titta nära på hoven och slå fast att svaret fanns på insidan. Resultatet blev: Applied Equine Podiatry baserad på The Suspension Theory of Hoof Dynamics och HPT Method TM.

KC är grundare till the Institute of Applied Equine Podiatry Inc. Som erbjuder hästägare, veterinärer, hovslagare praktiska kurser för att lära Applied Podiatry samt certifierande program på tre nivåer som leder till diplom i Applied Podiatry(tillämpad hovvård). KC och hans fru Robyn undervisar över hela USA och utomlands. Deras miljömässiga forskning inbegriper vildhästarna på Albaco, Bahamas och många andra.

HPT Metoden – inte endast ytterligare en verkning! (High Performance Trim; Kc La Pierre, RJF, MIAEP)

HPT Metoden TM utvecklades som ett svar på Suspension Theory of Hoof Dynamics (La Pierre 2000). Skrivet av © KC La Pierre 2001

Det är min (KC La Pierres) övertygelse att denna teori står närmast sanningen om hur hovens biomekanik fungerar. När teorin utformades blev det allt mer uppenbart att det sätt hoven lösgör energierna som skapas under belastningsfasen spelar en viktig roll när det gäller att hålla hästen frisk. Som med vilket som helst objekt som utsätts för rörelseenergi (chock), är det formen som bestämmer hur energierna blir riktade, så hovform och hur verkningen appliceras visar sig vara av allra största betydelse.

Med detta sagt, så anser jag det viktigt att svara på påståenden som nyligen förts fram mer än en gång. Dessa påståenden är att: *"HPT är bara samma som vilken som helst annan traditionell verkning, endast utförd bra och det är därför hästar med denna verkning fungerar bra"*. Detta påstående har upprepats av många hovslagare över hela världen, även några från UK och Sverige.

För det första vill jag säga att HPT inte liknar den traditionella verkningen med vikt bärande hovvägg, men det var inte detta som gjorde HPT unik som metod betraktad. Termen HPT ska inte användas utan dess ändelse Metod. HPT Metod är i sig själv ett verktyg vi använder för att uppnå friska vävnader i hoven under den praktiska delen av hovvården (Applied Equine Podiatry).

Under årtionden har hovslagarstudenter blivit lärda hur de praktiskt ska tillämpa den traditionella verkningen på hästen. Metoderna att undervisa en traditionell verkning varierar stort bland lärare och skolor. Detta har lett till ingående problem; genom svårigheten att definiera gemensamma referenspunkter har tolkningen av dessa blivit upp till studenten. Utförandet av en verkning kan inte jämföras med matematikens mekanismer, det är inte bara fullbordandet av en form eller en sammanfattande beskrivning, det finns också väldigt få sanna absolutes/måsten.

Utföra en korrekt traditionell verkning är beroende av vars och ens förmåga att rätt hänvisa till många faktorer vilka vi blivit lärda är viktiga för att uppnå balans i hoven. Ingen av dessa kan bli definierade som absolutes, men har blivit feltolkade som detta. Hovvinkeln är en sådan absolute som har blivit illa missförstådd. Försök att rättfärdiga det som studenten tolkat har lett till att de tror att de olika mätningsskivor som finns bekräftar det som de uppfattat som absolutes/måsten.

Så, personen upplever att det finns absolutes när denne läser av vinkelgradskivor, passare, skjutmått och linjaler. Det är omöjligt att utfärda en absolute såsom rätt hovvinkel och sedan förvänta sig att alla som använder ett verktyg som i sig använder odefinierade mått som hänvisningspunkter ska kunna uppnå detsamma. Vinkelgradsskivor och passare t.ex. använder referenspunkter som är vaga; därför, blir det så att det är användarens tolkning av de referenspunkterna som är avgörande. Ett exempel: passare (dividers) använder hårlinjen och gradskivan använder främre hovvägg och sulans yta, båda kan avvika till den punkt att det enda absoluta som kan bestämmas är att inget kan mätas exakt med dessa traditionella verktyg. Dessutom, traditionellt är vi lärda att använda de yttre vinklarna som vägledning för verkningen. Dessa vinklar innefattar skuldrans vinkel till hovledens vinkel i förhållande till hovens främre tåvinkel. Är detta en absolute? Vad kan man säga om främre hovväggsvinkel i förhållande till traktvinkel och hårlinjens vinkel mot marken och så vidare och så vidare och så vidare?

Det är sant att med många års praktiserande och experimenterande, är en hovslagare kapabel att genomföra en korrekt verkning. Det är ett uttalande som ofta används i försvar för den traditionella hovslagarvetenskapen. "Lämna det till experterna; det tar alltför lång tid att lära vad som behövs för att verka korrekt och behandla hovhäntor." Det finns hovslagare därute som har förmågan att tolka eller läsa hoven och utföra en rätt verkning. För de flesta av dessa hovslagare har det tagit många år för att komma till en punkt där de kan göra anspråk på detta men andelen av dem som inte kan är överväldigande, enligt min åsikt. Vad kan man säga om alla tusentals hästar som använts för att nå denna expertis?

På samma sätt som vi sett feltolkningar i de många naturliga verkningsskivorna som nu praktiseras, har det också varit inom den traditionella verkningen – fast i långt större omfattning. Genom att ha så många variabler lämnade åt var och en att tolka, är det inte undra på att det varit så svårt att definiera vad en korrekt verkning är. Således bör en definition av korrekt verkning definieras av resultatet som uppnås – en frisk häst.

*Det inneboende problemet är att traditionell hovslagarvetenskap inte lär ut en solid metod för hur hoven ska verkas, dessutom så understöds den inte vetenskapligt hur effektiv den är i syfte att ge stöd inför skoningsprocessen. Ja, det finns bruksanvisningar hur en hov ska verkas, de flesta är mest baserade på vars och ens förmåga att visualisera vad som finns under (ben) och vad som är rätt balans. Dr. Doug Butler, författare till *The Principles of Shoeing II* berömd lärare, uttalade i *the American Farrier Journal* att de flesta hovslagare hade svårigheter att visualisera de inre benstrukturerna och dess förhållande till hovkapseln. Jag finner detta påpekande av största betydelse, om metoden för den traditionella verkningen baseras på den enskildes förmåga att tolka så många variabler och experterna finner det svårt, då är min övertygelse att det finns ett inneboende problem som har blivit godtagat.*

Avsikten med HPT Methodh TM var inte att svara på de problem som skisserats här ovan, även om den gör just det. Som tidigare sagt var HPT Methodh utvecklat som ett resultat på min uppfattning hur hoven hanterar stötupptag och viktigare hur den utnyttjar energin. Verkningen som praktiseras använder mycket färre referenspunkter och de som används, definierar lätt balansen så som den kan kännas igen i stora drag av hovslagarvetenskap. (HPT använder dock en 4-dimensionell balans istället för 2, som i den traditionella hovslagar verkningen). Men vad som är viktigare är att den svarar mot ett behov av en metod som kan läras ut till en student och låter studenten uppnå en korrekt verkning. Korrekt verkning definieras genom resultatet – en frisk häst.

Om hovslagarvetenskapen och dess förespråkare fortsätter sina angrepp på den s.k. Barfotarörelsen och dess många olika verkningar som tillämpas, så vore det lämpligt om de först definierar de metoder som används i utbildningen av traditionell verkning samt

ha som mål att utbilda de yrkesverksamma i stor skala. Den stora frågan här är inte om hästen kan gå barfota eller inte utan om hästen är frisk för dess tänkta användning. Om en häst är skodd och är halt kan det kanske bero på verkningen. Betyder det att hästen bör gå utan skor? Det beror på hovform och om eller inte HPT Metodh kan användas för att förbättra den totala formen och friskheten i hoven. Det är min åsikt att hovform inte rättas till med en sko utan att det avgörande är vilken miljö som erbjuds den befintliga hoven och bestämmer om den kan korrigeras eller inte. Kan en hov vara så svårt avvikande att den inte kan förbättras? Att säga nej skulle vara oansvarigt av mig. Det finns hovar som varit deformerade på grund av människan eller genom olyckshändelse som inte kan korrigeras enbart genom verkning. Lade du märke till att jag inte sa av naturen? Gud ger, människan lägger sig i, och olyckor sker. Någon frågade mig om statistik i procenttal, inte nummer, och det är rimligt. Jag har funnit att 7 av 10 hästar vars ägare är intresserade av att ha sina hästar utan skor, också var kapabla att göra så.

Jag har också funnit att 8 av 10 hästar som kommer till oss för hältor har visat en anmärkningsvärd förbättring i jämförelse med dem som varit skodda med sjukbeslag. Var alla skor felaktigt påsatta? Av vem och enligt vems standard? Det var viktigare att bestämma om det var hovformen eller inte som orsakade hältan, och efter det bestämma hur man bäst förbättrade situationen. Enkelt sagt; HPT Metodh är ett sätt som en person kan lära sig att utföra en rätt verkning med lovande resultat i behandlingen av hältor med grund i dålig hovform liksom den ger bevis för att vara en verkning för högpresterande tävlingshästar i många fall.

Är HPT bara en traditionell verkning som utförts väl? Svaret är nej. HPT är en metod som används för att utföra en korrekt verkning i för främja friska vävnader: Tillämpad hovvård (Applied Equine Podiatry).